

मनुः “अकारश्चाप्युकारश्च सकारश्च प्रजापतिः। वेदत्रयाच्चि
रदुहत्भूर्भुवः स्वरिति च ।। त्रिभ्य एव तु वेदेभ्यः
पादं पादमदुहत् । मनुयमदुहत्प्रविष्टः “ओङ्कार-
पूर्विकास्तिष्ठो महाव्याहृतयस्तथा । त्रिपदा चैव गा-
यत्री विज्ञेयं ब्राह्मणो सुखम् ।” अपेदित्युक्तं च कन्दो-
नपरिशिष्टम् “सर्वेषां वेदानां सुहोपनिषत्सारभूतां
ततो गायत्रीम् ।” योगियाज्ञवल्क्यः “गायत्रीञ्चैव
वेदांश्च तुलया समतोलयन् । वेदा एकत्र बाह्यगस्तु
गायत्री चैकतः स्थिता ।” स एव “सारभूतास्तु
वेदानां सुहोपनिषदो मताः । ताभ्यः सारस्तु गायत्री
तिष्ठो व्याहृतयस्तथा ।” स एव “ओङ्कारपूर्विका-
स्तिष्ठो गायत्री यश्च विन्दति । चरितब्रह्मचर्यश्च स
वै श्रोत्रिय उच्यते ।” स एव “एतया ज्ञातया सर्वं
बाह्यनयं विदितं भवेत् । उपासितं भवेत्तेन विश्वं
भुवनसंप्रकम् ।” स एव “एवं यस्तु विजानाति
गायत्रीं ब्राह्मणस्तु सः । अन्यथा शूद्रधर्मा म्याद् वेदा
नामपि पारगः ।” स एव “अज्ञात्वा चैव गायत्रीं
ब्राह्मणत्वादेव हीयते । अपवादेन संयुक्तो भवेत् श्रुति
निदर्शनात् ।” कौर्मम् “क्रियाहीनस्य मूर्खस्य महा-
रोगिण एव च । यथेष्टाचरणस्याकुर्मरणात्तन्मौच-
कम् ।” मूर्खस्य सार्धगायत्रीरहितस्येति शुद्धितत्त्वे रघु-
नन्दनः । गायत्रीरहितस्येत्यन्ये । तस्याः सन्धारूप-
तया उपस्थतापि यथाह, योगियाज्ञवल्क्यः “या
सन्ध्या सैव गायत्री द्विधा भूता व्यवस्थिता । सन्ध्या
उपासिता येन विष्णुः क्तेन उपासितः ।” व्यासः
“गायत्री नाम पूर्वाह्णं सावित्री मध्यमे दिने । सरस्वती
च सायाम् सैव सन्ध्या त्रिषु ष्टता । प्रतिपद्वाजदो-
षाञ्च पातकादुपपातकात् । गायत्री प्रोच्यते तस्मात्
गायन् त्रायते ह्य । सविहृद्योतनात् सैव सावित्री परि-
कीर्तिता । जगतः प्रसवितृत्वात् यागरूपत्वात् सरस्वती ।
अथ्यष्टकः “सर्वात्मना हि या देवी सर्वभूतेषु संस्थिता ।
गायत्री मोक्षहेतुर्वै मोक्षस्थानमलक्षणम्” क्रमेपुराणम्
“गायत्री वेदजननी गायत्री लोकपावनी । न गायत्र्याः
परं जयमेतद्विज्ञानमुच्यते ।” योगियाज्ञवल्क्यः
“गायत्री वेदजननी गायत्री पापनाशिनी । गायत्र्यास्तु
परं नास्ति दिवि चेह च पावनम् । हस्तत्राणप्रदा
देवी पततां नरकार्णवे । तस्मात्तामभ्यसेन्नित्यं ब्राह्मणा-
ऽदुदये शुचिः । गायत्रीं निरनं हव्यकव्येषु विनियोज-

येत् । तस्मिन् तिष्ठति पापमन्विन्दुर्विव पुष्करे ।” स एव
“गायत्र्याः पदमर्चन्तु ऋचोऽर्चन्तु च एव वा । ब्रह्म-
हत्यासुरापायं सुरदाराभिमर्षणम् । यश्चान्यत् दुष्कृतं
सर्वं पुनातीत्याह वै मनुः ।” स एव “यज्ञदानरतो विद्वान्
बाह्यवेदस्य पाठकः । गायत्रीध्यानपूतस्य कलां नार्हति
मोक्षणीम् ।” इहृद्विष्णुः “एतयर्थां विसंयुक्ता कावे
च क्रियया स्वया । विप्रश्चतियविड्योनिर्गर्हणीया तु
साधुषु ।” अग्निपुराणम् “गायत्रीं जपते यस्तु द्वौ-
कालौ ब्राह्मणः सदा । अथत्प्रतिपद्गीतापि स याति
परमां गतिम् ।”

गायत्र्याश्च सर्वकन्दसां प्रधानत्वात् “गायत्रीकन्द-
सामपि” गीतायां भगवद्भिभूतिसुखम् । खदिरहृदये
अमरः । खदिरस्य च “सा गायत्री सोममा-
हरत्” इत्युपक्रमे “खदिरेण सोममाचखाद्”
तस्मात् खदिर इति” शत० ब्रा० ६।२।८ गायत्र्या
सोमहरणेन तत्पाने साधनत्वाद् गायत्रीत्वम् । गायत्रं
गायत्रीसम्बन्धि सोमहरणमन्यत् पानसाधनत्वेन गा-
यत्+इति । गायतिन् इत्यपि तत्रार्थे वैयकम् “उभे
हरिरे सुरदारुणुर्हो गायत्रिसारं च पिबेत् समा-
नम्” सुश्रुतः । “यज्ञिगायत्रिणां तथेति” वैयकात् इन-
न्तोऽपि तत्रार्थे पुंभासुदीक्षितः । पुंसाहचर्यात् अमरया-
क्यस्य पुंलिङ्गपरतौचित्यात् तथात्वम् । “गायत्री खदिरे
स्त्री स्यात्” इति रभसोक्तेः “गायत्री द्रुपदादेवीकन्दोभिव
खदिरेषु च” कोषान्तराच्च स्त्रीत्वम् उच्यन्तता च ।
गायत्र्या ऋचोपाख्यायां ४ देवतायाम् । सा च एकापि
प्रातरादिकाभेदेन गायत्री-सावित्री सरस्वतीति-नामत्रु-
दयुता तत्र प्रातरुपास्या गायत्रीति संज्ञाऽनुपद-
क्षम् । ५ इगोयां च “गायनादुगमनाहापि गायत्री त्रि-
षार्चिता” देवीपु० देवीनामनिरुक्ती । गायत्र्या इदम्
अण् । ६ गायत्र गायत्रकन्दसि न० “गायत्रकन्दाह्मनिः”
त० ब्रा० ८।८।६। गायत्रकन्दोऽभिमानो अग्निः” भा० ।
“आहृदे गायत्रेण कन्दा” यजु० ११।८ । गायत्र्या-
हृतः अण् । गायत्र्या हृते ७ सोमभेदे पु० तद्वरण
कथाऽप्ये उक्तेव “गायत्रस्त्रैष्टुभः पाकृक्तो जागतः शाक-
रस्तथा” सुश्रुते सोमभेदकथने । तत्स्थानञ्च तत्रैवोक्तं
“काशरीरेषु सरो दिव्यं नाम्ना शुद्धकमानसम् । गाय-
त्रस्त्रैष्टुभः पाकृक्तो जागतः शाकुरस्तथा । न तान्
मथप्रत्यधर्षिषाः कृतज्ञाश्चापि जानवाः । भेषज-